

menneskerettighederne til gavn for hele menneskeheden.

Her i De forenede Nationer har vi tilstrækkeligt kendskab til raceteorien til at kunne forstå den afrikanske racefrigørelsesbevægelse. Generalforsamlingen har anvendt betydelig tid på dagsordenspunkter vedrørende sådanne spørgsmål. Som bekendt iværksatte UNESCO for nogle år siden en undersøgelse af racespørgsmålet i det moderne samfund, og resultaterne af denne undersøgelse vandt udbredt bifald. Afhandlinger af fremtrædende videnskabsmænd i forbindelse med denne undersøgelse har fundet støtte i vide kredse. Konklusionerne af undersøgelsen er, at der ikke findes sådan noget som raceoverlegenhed. Forskelle mellem racegrupper er uden betydning. Det er blevet fastslået, at alle nulevende mennesker er af en og samme art. Men jeg vil foretrække at citere en britisk videnskabsmands udtalelser om dette emne. Professor Arnold J. Toynbee har netop sidste søndag i New York Times skrevet en artikel, hvorfra jeg citerer følgende afsnit: „... men blandt alle disse (menneskelige) konflikter udskiller racekonflikten sig som den mest irrationelle.

Racekonflikt er irrationel, fordi den intet har at gøre med, hvad der er udpræget menneskeligt i vor menneskelige natur. Den fysiske side af vor natur er noget, vi har til fælles med ethvert andet levende væsen her på jorden. Det er den åndelige side af menneskenaturen som adskiller menneskene fra resten af vor planets dyre- og planteliv og som knytter alle menneskelige væsener til hinanden. Vort åndelige liv er det, som er kendetegnende og af betydning for os, og når mennesker strides om deres åndelige forskelligheder, så ligger der måske nok deri en vis fornuft, skønt det er beklageligt, at vi opfører os slet over for hinanden af nogensomhelst grund. Men at strides om de ganske små ydre fysiske forskelle mellem den ene eller den anden race af homo sapiens det er en form for kriminelt vanvid, som kun forekommer hos voksne mennesker.“

Det udkast til deklaration om afskaffelse af alle former for racediskrimination, som

nu er fremlagt i generalforsamlingen, repræsenterer et nyt arbejde fra menneskerettighedskommissionens side. Udkastets baggrund og formål taler for sig selv; det bidrager til øget forståelse og iagttagelse af grundlæggende menneskerettigheder samtidig med at understrege De forenede Nationers stilling på dette felt.

Vi har i historien mange sørgelige eksempler på undertrykkelse og forfølgelse af mindretal eller svage samfundsgrupper. Racefordomme har spillet en betydelig rolle under sådanne forhold og er bevidst blevet fremmet. Det ved vi nu, og dersom uvidenhed tidligere måtte have været en undskyldning, så findes der ikke mere en sådan undskyldning.

De hidtil under generaldebatten i generalforsamlingen afgivne indlæg har tydet på, at racespørgsmålet nu kan komme ind i en rolig fremgangsperiode. Dersom deklara-tionsudkastet kunne tjene hertil, vil det i sandhed være et yderst nyttigt dokument.

Der findes ingen anden videnskabelig, logisk eller politisk løsning på racespørgsmålet end at anerkende og gå ind for et multiracialt samfund. Dette er underforstået i deklara-tionsudkastet og er i overensstemmelse med tanken om, at universalitets-princippet bør være det ledende i vor tids lille verden.

Med henblik på forskellige ændringsforslag til deklarationsteksten udtalte den danske repræsentant bl. a., at den foreliggende tekst sikkert kunne forbedres, og at Danmark gerne ville medvirke til en sådan forbedring. Imidlertid var det nødvendigt at tilvejebringe en tekst, hvorom der kunne opnås enighed, da det var meget vigtigt, at udvalget gennem enstemmig vedtagelse af deklara-tionsudkastet udtrykte sin absolute fordømmelse af racediskrimination. Med særlig adresse til forskellige forslag om skærpelse af propagandabestemmelsen udtalte, at man i sin iver for at udrydde racediskrimination ikke måtte lade sig forlede til for vidtgående indgreb i andre fundamentale menneskerettigheder.